

Τιμ ο Τρομερός

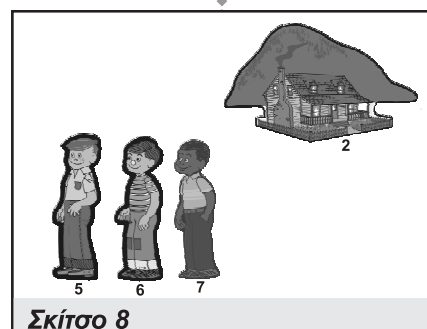
(Τα ακόλουθα εποπτικά μέσα θα τοποθετηθούν στον φανελοπίνακα με τη σειρά που αναφέρονται στο μάθημα.)

11	Τραπέζι στρωμένο για δείπνο
5	Τσάρλυ
6	Κοκκινομάλλης
8	Πρέστον
2	Βουνό Σκιά
3	Παππούς
4	Γιαγιά
23	Αγόρια που ανεβαίνουν στο βουνό
24	Δέντρο
25	Πακέτο
26	Ξύλινο άγαλμα ελαφιού
27	Αγόρια που στέκονται
28	Καλύβα
29	Τιμ ο Τρομερός
30	Σκαλιστήρι
31	Τσουγκράνα
32	Φτυάρι
33	Ποπιστήρι
34	Ήλιος
12	Γαλάτας 6:7

ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

(Τοποθέτησε Τσάρλυ 5, Κοκκινομάλλη 6, Πρέστον 7.)

Ο Τσάρλυ, ο Κοκκινομάλλης και ο Πρέστον θα έμεναν για μια ολόκληρη εβδομάδα στο αγρόκτημα του παππού και της γιαγιάς του Τσάρλυ. Ένα από τα πιο συναρπαστικά πράγματα που θα έβλεπαν στο αγρόκτημα, σύμφωνα με τον Τσάρλυ, ήταν ένας ψηλός λόφος, γνωστός ως το Βουνό Σκιά. (Πρόσθεσε Βουνό 2.) Ο μπαμπάς και ο

Σκίτσο 8

παππούς του Τσάρλυ έδωσαν άδεια στα αγόρια να ανέβουν στο Βουνό. Όμως την πρώτη μέρα, ο Τσάρλυ έδειξε στους φίλους του το αγρόκτημα – τις κόττες, τα γουρούνια, τις αγελάδες. *(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες.)* Όταν όλοι έπεσαν για ύπνο ο Τσάρλυ δεν μπορούσε να κοιμηθεί και κοιπούσε ξαπλωμένος έξω από το παράθυρο το Βουνό Σκιά το οποίο απλωνόταν κάτω από το βραδινό ουρανό σαν κοιμισμένος γίγαντας. Ξαφνικά, είδε κάτι το οποίο τον έκανε να πεταχτεί από το κρεβάτι.

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΜΑΘΗΜΑ

Ο Τσάρλυ ανοιγόκλεισε τα μάτια του σαν να έβλεπε κάτι. Μακριά πάνω στο Βουνό Σκιά, τρεμόπαυε ένα φως. Τι είναι αυτό; Αναρωτήθηκε ο Τσάρλυ. Ο μπαμπάς είπε πως το βουνό είναι ακατοίκητο. Κι όμως, κάποιος είναι εκεί πάνω. Ποιος όμως; Και τι κάνει μέσα στη νύχτα;

Κι ενώ ο Τσάρλυ κοιπούσε, το φως τρεμόσβησε, ώσπου έσβησε, αφήνοντας το βουνό μαύρο και σκοτεινό.

Ο Τσάρλυ αναρωτιόταν για πολύ ώρα τι να ήταν αυτό που είχε δει. Αποφάσισε να μην το πει στον παππού του. Ίσως ο παππούς να άλλαζε γνώμη και να μην τους άφηνε να ανέβουν στο βουνό αν ήξερε πως κάποιος έμενε εκεί πάνω.

Το επόμενο πρωί ο Τσάρλυ ξύπνησε από τον κόκορα που φώναζε στην αυλή. Άνοιξε τα μάτια του και για ένα λεπτό δεν θυμόταν πού ήταν. Όταν όμως κοίταξε από το παράθυρο και είδε το Βουνό Σκιά, πήδηξε από το κρεβάτι του και φώναξε στον Κοκκινομάλλη και τον Πρέστον. «Παιδιά είναι ώρα να ξυπνήσετε! Σήμερα θα ανεβούμε στο Βουνό!»

Κι ενώ ντυνόταν, ο Τσάρλυ διηγήθηκε στους φίλους του για το μυστηριώδες φως που είχε δει. «Δεν θα πούμε λέξη σε κανέναν,» είπε ο Τσάρλυ, «έως ότου μάθουμε τι ήταν αυτό το φως και ποιος το είχε ανάψει».

(Τοποθέτησε Τσάρλυ 5, Κοκκινομάλλη 6, Πρέστον 7, παππού και γιαγιά 3 και 4.)

Μετά από ένα χορταστικό πρωινό τα αγόρια βοήθησαν τη γιαγιά να μαζέψει το τραπέζι. Κατόπιν ρώτησαν τον παππού αν μπορούσαν να ανέβουν στο βουνό.

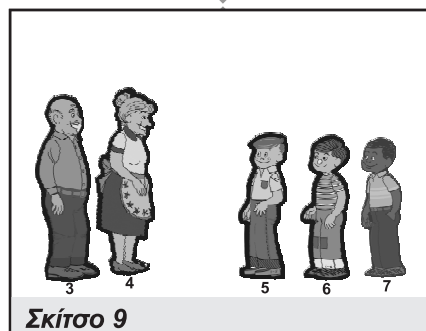
«Αν θυμάστε τι σας είπε ο πατέρας σου να κάνετε – να είστε προσεκτικοί,» είπε σοβαρά στα αγόρια. Εκείνα, κούνησαν το κεφάλι τους.

«Θα είμαστε, παππού,» είπε ο Τσάρλυ..

«Σας ετοίμασα μερικά σάντουιτς για να πάρετε μαζί σας,» είπε η γιαγιά. «Πάνω στο βουνό σίγουρα θα πεινάσετε».

«Ευχαριστούμε», είπαν και τα τρία αγόρια μαζί.

Γρήγορα τα τρία αγόρια διέσχισαν το λιβάδι προχωρώντας προς στο Βουνό Σκιά. *(Αφαίρεσε παππού και γιαγιά.)* Σταμάτησαν για λίγο στη λίμνη για να ψάξουν βατράχια. «Έπιασα ένα,» φώναξε ο Πρέστον κρατώντας ένα μικρό βατράχι στο χέρι του. Έμεινε για λίγο ακίνητο στην παλάμη του Πρέστον με ένα μεγάλο πήδημα βρέθηκε πάνω στο κεφάλι του Πρέστον. Και κατόπιν με ένα άλλο πήδημα, έφυγε – μέσα στη λίμνη όπου κι εξαφανίστηκε. «Ήσουν τόσο αστείος με το βάτραχο να κάθεται πάνω στο κεφάλι σου». Ο Κοκκινομάλλης γέλασε με την καρδιά του και τον μιμήθηκε κι ο Τσάρλυ.

Συνέχισαν γρήγορα το δρόμο τους για το βουνό. Όσο το πλησίαζαν, τόσο μεγαλύτερο τους φαινόταν. «Είχες δίκιο Τσάρλυ,» είπε ο Κοκκινομάλλης. «όσο πιο κοντά πας τόσο πιο μεγάλο φαίνεται».

«Και είναι γεμάτο με δέντρα,» είπε ο Πρέστον. «Αυτά τα δέντρα είναι κατάλληλα για να κρυφτεί κάποιος – όπως ένας κατάδικος ή κάτι παρόμοιο».

Καθώς πλησίαζαν στους πρόποδες του βουνού, ο Τσάρλυ είπε, «Παιδιά, πρέπει να ανοίξουμε το δικό μας μονοπάτι, θα είναι όμως πολύ διασκεδαστικό. Μπορούμε να προσποιηθούμε πως είμαστε πρωτοπόροι».

(Αντικατέστησε φιγούρες 5,6 και 7 με αγόρια 23.)

Τα αγόρια άρχισαν να σκαρφαλώνουν γεμάτα ενθουσιασμό. Περιστασιακά σταματούσαν για να παρατηρήσουν τους σκίουρους που έπαιζαν πάνω στα δέντρα ή για να ψάξουν για ζουζούνια κάτω από πέτρες ή πεσμένους κορμούς. Όταν άκουγαν το κελήδημα κάποιου πουλιού, προσπαθούσαν να το μιμηθούν, μα το μόνο που κατάφερναν ήταν να το τρομάζουν και να πετάξει μακριά. Δεν σταματούσαν όμως για πολύ· είχαν αγωνία να ανέβουν στην κορυφή του βουνού.

Το πρωί πέρασε γρήγορα. Όταν έφτασε το μεσημέρι είχαν σχεδόν διασχίσει τα τρία τέταρτα από την απόσταση που έπρεπε να κάνουν για να φτάσουν στην κορυφή του βουνού. «Χρειάζεται πολύς χρόνος για να ανέβεις το βουνό,» είπε ο Κοκκινομάλλης. «Τα πόδια μου άρχισαν να κουράζονται, και το στομάχι μου γουργουρίζει».

«Γιατί δεν τρώμε τα σάντουιτς που μας έφτιαξε η γιαγιά;» πρότεινε ο Τσάρλυ.

Τα αγόρια κάθισαν στο έδαφος κι άρχισαν να τρώνε τα σάντουιτς. «Αυτό είναι ζωή!» είπε ο Κοκκινομάλλης με ενθουσιασμό. «Μακάρι να μπορούσαμε να μείνουμε εδώ για πάντα».

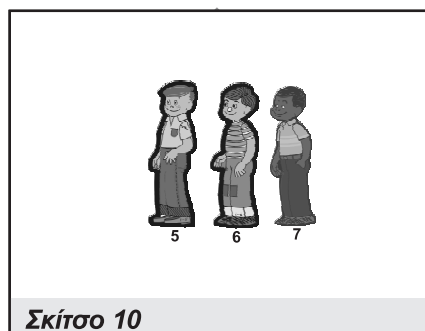
Κόντευαν να τελειώσουν τα σάντουιτς όταν ο Πρέστον είπε, «Ε, κοπάστε! Εκεί είναι ένα μονοπάτι!» Πράγματι, λίγο πιο μακριά τους υπήρχε ένα μονοπάτι που οδηγούσε μέσα από τα δέντρα.

«Ίσως μας οδηγήσει κατευθείαν στην κορυφή του βουνού,» είπε ο Τσάρλυ. «Ελάτε, ας βιαστούμε».

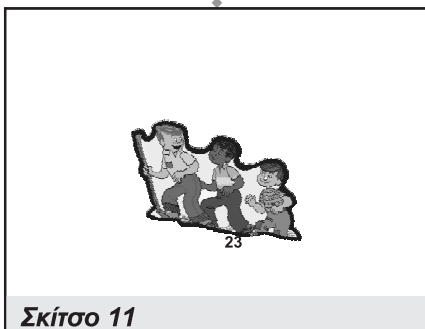
Το μονοπάτι ήταν στενό και αρκετά πατημένο. «Αναρωτιέμαι ποιος να άνοιξε αυτό το μονοπάτι,» είπε ο Πρέστον.

«Ποιος ξέρει,» είπε ο Τσάρλυ. «Ίσως να το άνοιξε κάποιο ελάφι».

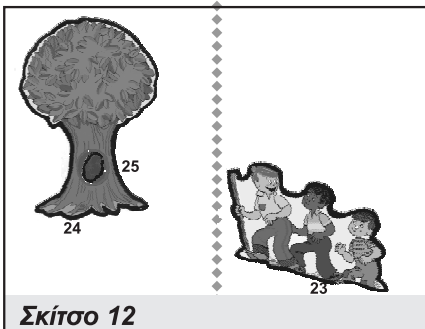
Δεν είχαν προχωρήσει και πολύ όταν ο Πρέστον φώναξε δυνατά, «Κοπάστε! Εκεί πάνω!» Ο Τσάρλυ και ο Κοκκινομάλλης κοίταξαν προς τα εκεί που έδειχνε ο Πρέστον. (Πρόσθεσε δέντρο 24, και μέσα το πακέτο 25.) Στην άκρη του μονοπατιού ήταν ένα τεράστιο δέντρο με μια τρύπα στη μέση. «Κοπάστε την τρύπα!» είπε ο Πρέστον. «Υπάρχει κάτι μέσα».

Σκίτσο 10

Σκίτσο 11

Σκίτσο 12

Τα αγόρια πλησίασαν γρήγορα το δέντρο (αφαίρεσε αγόρια 23 και πρόσθεσε Τσάρλυ 5, Κοκκινομάλλη 6 και Πρέστον 7). Ο Τσάρλυ έσκυψε κι έβγαλε από μέσα το μικρό πακέτο. «Τι μπορεί να είναι μέσα;» αναρωτήθηκε καθώς στριφογύριζε το πακέτο στα χέρια του.

«Άνοιξέ το να δούμε,» είπε ο Κοκκινομάλλης. «Μπορεί να είναι κάποιος θησαυρός ή κάτι άλλο!»

Ο Τσάρλυ έσκισε το καφέ χαρτί περιτυλίγματος. (Πρόσθεσε ξυλόγλυπτο άγαλμα 26.) «Είναι ένα σκαλισμένο ξύλινο άγαλμα ελαφιού!» αναφώνησε.

«Πω, πω, τέλειο!» είπε ο Πρέστον κι άπλωσε το χέρι του για να το αγγίξει.

«Μα πώς βρέθηκε αυτό εδώ μέσα;» αναρωτήθηκε ο Κοκκινομάλλης. «Γιατί ήταν κρυμμένο μέσα στην τρύπα πάνω σ' αυτό το έρημο βουνό;»

Ο Τσάρλυ κοίταξε γύρω στις σκιές που έριχναν τα δέντρα. «Τελικά ίσως το βουνό να μην είναι τόσο έρημο,» είπε. «Θυμάστε το φως που είδα χθες βράδυ; Ίσως κάποιος να ζει εδώ πάνω».

«Αυτό όμως δεν εξηγεί τι γυρεύει μέσα στην τρύπα του δέντρου ένα άγαλμα σαν κι αυτό,» είπε ο Κοκκινομάλλης. «Αν είχα εγώ ένα τέτοιο σκαλισμένο ελάφι, σίγουρα δεν θα το έκρυβα σ' ένα τέτοιο ανόητο μέρος».

Ο Τσάρλυ στριφογύρισε το άγαλμα στα χέρια του. «Τι θα το κάνουμε;» ρώτησε.

«Θα το πάρουμε μαζί μας,» είπε ο Πρέστον. «Ίσως ο παππούς σου ξέρει κάτι για αυτό,»

«Όμως τι θα γίνει αν αυτός στον οποίο ανήκει το άγαλμα έρθει να το πάρει και δεν το βρει;» είπε ο Τσάρλυ..

Ο Πρέστον και ο Κοκκινομάλλης ανασήκωσαν τους ώμους τους.

«Εντάξει, θα το δείξουμε στον παππού,» είπε ο Τσάρλυ, «μα πρέπει να βιαστούμε αν θέλουμε να φτάσουμε σήμερα στην κορυφή του βουνού».

Καθώς ακολουθούσαν το στριφογυριστό μονοπάτι το έδαφος άρχισε να γίνεται επίπεδο. «Δεν έχουμε φτάσει ακόμα στην κορυφή,» είπε ο Τσάρλυ. «Εδώ πρέπει να είναι αυτό που ονομάζουνε το 'Οροπέδιο' της σιάς. Ο μπαμπάς μου, μου είχε πει γι' αυτό. Μου είπε πως στην πλαγιά του βουνού υπάρχει ένα ίσιωμα. Είναι φανταστικό μέρος για να παίζεις παιχνίδια».

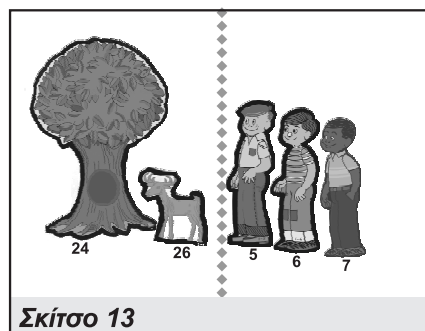
«Τέλειο,» είπε ο Κοκκινομάλλης. «Είναι αρκετά επίπεδο για να μπορείς να χτίσεις ένα σπίτι».

Τα αγόρια κοίταξαν τα δέντρα που ήταν γύρω τους. «Είναι, όμως και τρομακτικό,» είπε ο Πρέστον. «Δεν θα μου άρεσε καθόλου να είμαι εδώ πάνω όταν βραδιάσει».

Δεν είχε προλάβει να τελειώσει την κουβέντα του όταν ένας θόρυβος που ερχόταν πίσω από τα δέντρα έκανε τα αγόρια να παγώσουν. «Τπ... το ακούσατε κι εσείς;» ρώτησε ο Τσάρλυ.

«Ναι,» ψιθύρισε ο Κοκκινομάλλης, «ακούστηκε σαν πόρτα που έκλεισε». (Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες.)

Τα αγόρια προχώρησαν προσεκτικά μέσα από τα δέντρα προς τα εκεί απ' όπου ακούστηκε ο θόρυβος. Στο κέντρο ενός μικρού ξέφωτου ήταν χτισμένη μια μικρή,

Σκίτσο 13

σκοτεινή καλύβα. (Τοποθέτησε καλύβα 28, αγόρια 27, άγαλμα 26.)

«Νομίζω πως είπες ότι κανείς δεν ζει εδώ πάνω,» είπε ο Πρέστον.

«Ναι αυτό μου είπε ο μπαμπάς μου», απάντησε ο Τσάρλυ..

«Ποιος να ζει άραγε εκεί μέσα;» αναρωτήθηκε ο Κοκκινομάλλης.

«Δεν ξέρω! Ας το μάθουμε».

Ο Τσάρλυ, ο Κοκκινομάλλης και ο Πρέστον άρχισαν να περπατούν αργά προς την καλύβα. Δεν είχαν κάνει παραπάνω από πέντε βήματα, όταν η πόρτα της καλύβας άνοιξε και εμφανίστηκε ένας από τους ψηλότερους άνδρες που ο Τσάρλυ είχε δει ποτέ του. (Πρόσθεσε Τιμ τον Τρομερό 29.) Το πρόσωπο με το πυκνό μούσι έδειχνε μοχθηρό και θυμωμένο. Έντονοι μυς διαγραφόταν κάτω από το πουκάμισό του. Ο Τσάρλυ ένωσε έναν κρύο ιδρώτα να τρέχει από το μέτωπό του.

Ο άνδρας έδειξε προς τα αγόρια. «Φύγετε από δω γρήγορα!» γρύλισε με φωνή που θύμιζε στον Τσάρλυ κεραυνό.

Ο Τσάρλυ, ο Κοκκινομάλλης και ο Πρέστον δεν χρειάστηκαν δεύτερη προειδοποίηση. Γύρισαν κι έφυγαν τρέχοντας. (Αφαίρεσε αγόρια 27, άγαλμα 26.) Σπασμένα κλαδιά γρατζούνιζαν τα χέρια και τα πρόσωπά τους, καθώς έτρεχαν να φύγουν. Το μόνο που ήθελαν ήταν να φύγουν όσο γρήγορα μπορούσαν! Όταν κατάλαβαν ότι ήταν πια αρκετά μακριά, σταμάτησαν. «Ουάου!» είπε λαχανιασμένα ο Τσάρλυ. «Ποιος ήταν αυτός; Ο Γολιάθ;»

«Βάζω στοίχημα πως είναι πιο δυνατός από το Γολιάθ,» είπε ο Πρέστον. «Είδες τους μυς του;»

«Ναι! Πω-πω ήταν τεράστιο!» είπε ο Κοκκινομάλλης.

«Καλύτερα να γυρίσουμε σπίτι,» πρότεινε ο Τσάρλυ. «Ίσως μπορεί να μας πει κάτι γι' αυτόν ο παππούς». Όμως όταν έφτασαν στο σπίτι δεν είπαν τίποτε.

(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες. Τοποθέτησε τραπέζι για δείπνο 11.)

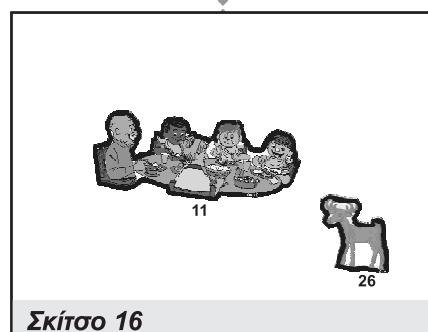
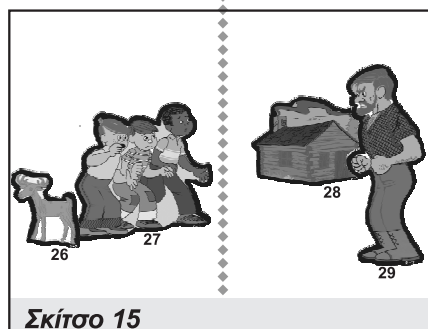
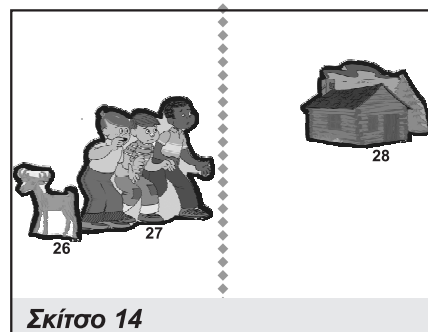
Μονάχα την ώρα του βραδινού φαγητού τα αγόρια αφηγήθηκαν στον παππού όλα όσα είχαν συμβεί αρχίζοντας από το φως που είχε δει ο Τσάρλυ το προηγούμενο βράδυ.

«Παππού, νόμιζα, πως κανένας δεν ζούσε πάνω στο βουνό», είπε ο Τσάρλυ.

«Κανένας δεν ζούσε εκεί πάνω, Τσάρλυ, μέχρι τον περασμένο χειμώνα. Ένας ξυλοκόπος έχτισε μια μικρή καλύβα πάνω στο Βουνό Σκιά. Δεν ξέραμε τίποτα ώσπου ένας κυνηγός ανακάλυψε μια μέρα την καλύβα. Είναι τόσο καλά κρυμμένα μέσα στα δέντρα που δεν φαίνεται από την κοιλάδα. Κάποιες φορές τη νύχτα φαίνεται το μικρό φως από την καλύβα να τρεμοφέγγει ανάμεσα στα δέντρα».

«Πες μας κι άλλα γι αυτόν τον ξυλοκόπο, παππού,» είπε ο Τσάρλυ. «Πως τον λένε;»

«Το όνομά του είναι Τιμ. Κάποιοι τον φωνάζουν Τιμ ο Τρομερός. Κάποιες φορές που τυχαίνει να κατέβει στην πόλη να αγοράσει τρόφιμα, ακούγεται σαν να γρυλίζει – κι όχι να μιλάει. Τον φοβούνται όλοι».

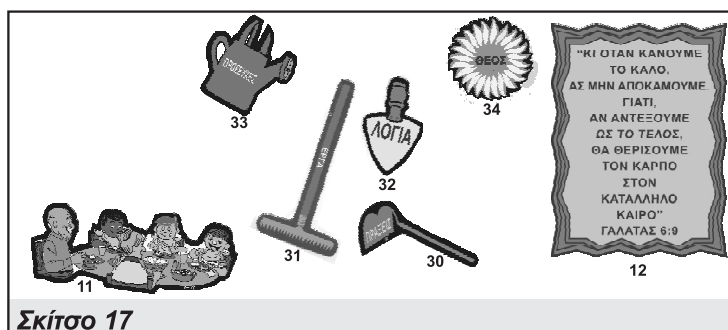
«Ζει μόνος του;» ρώτησε ο Πρέστον.

«Κανείς δεν ξέρει σίγουρα,» είπε ο παππούς. «Κανείς δεν έχει δει το εσωτερικό της καλύβας του».

Ο Τσάρλυ έδειξε το ξυλόγλυπτο άγαλμα που είχαν βρει. (Πρόσθεσε άγαλμα 26.) «Τι λες γι' αυτό παππού; Ποιανού είναι; Και τι γύρευε μέσα στην τρύπα του δέντρου;»

Ο παππούς κούνησε το κεφάλι του. «Δεν ξέρω. Είναι σκαλισμένο στο χέρι. Κανείς απ' όσους γνωρίζω δεν ξέρει να σκαλίζει με τέτοια τέχνη. Δεν μοιάζει να το έχει φτιάξει ο Τιμ ο Τρομερός. Αν όμως το είχε φτιάξει, γιατί να το κρύψει μέσα στην τρύπα του δέντρου; Νομίζω, παιδιά, πως το καλύτερο που έχετε να κάνετε είναι να μείνετε μακριά από τον Τιμ τον Τρομερό. Φαίνεται πως δεν θέλει κανένας να πλησιάσει την καλύβα του. Το μόνο που θα καταφέρετε είναι να τον κάνετε είναι να θυμώσει πολύ αν σας ξαναπιάσει να τριγυρίζετε γύρω απ' την καλύβα του».(Αφαίρεσε άγαλμα 26.)

Εκείνο το βράδυ ο παππούς μίλησε πάλι για το Γαλάτας 6:7. (Πρόσθεσε εδάφιο 12.)

«Ο Θεός θέλει να φυτεύουμε καλά πράγματα στη ζωή μας. Θέλει να σπέρνουμε το Λόγο Του στην καρδιά μας. Μα, υπάρχει κάτι ακόμα το οποίο ο Θεός θέλει να κάνουμε με το Λόγο Του. Θέλει να σπέρνουμε το Λόγο Του στην καρδιά και τη ζωή αυτών που βρίσκονται γύρω μας. Αυτό κάνουν οι ιεραπόστολοι – σπέρνουν το Λόγο του Θεού στις καρδιές άλλων ανθρώπων».

«Μα πώς μπορούμε να σπείρουμε το Λόγο του Θεού στις καρδιές των άλλων ανθρώπων;» ρώτησε ο Κοκκινομάλλης.

Ο παππούς εξήγησε. «Υπάρχουν διάφοροι τρόποι με τους οποίους ο χριστιανός μπορεί να σπείρει το Λόγο του Θεού στις καρδιές άλλων ανθρώπων. (Πρόσθεσε σκαλιστήρι 30.) Η σπορά μπορεί να γίνει μέσα από τις πράξεις μας – με τον τρόπο που ζούμε και φερόμαστε. Αν ζούμε με τέτοιο τρόπο που ευχαριστούμε τον Κύριο Ιησού και Τον υπακούμε σε ό,τι και αν κάνουμε, τότε δείχνουμε στους γύρω μας πως η ζωή μας είναι διαφορετική εξαιτίας του Ιησού. Οι άλλοι τότε θα θελήσουν να μάθουν περισσότερα για Εκείνον.

«Ένας άλλος τρόπος να είμαστε μάρτυρες Χριστού, είναι με τα έργα μας. (Πρόσθεσε τσουγκράνα 31.) Ο Θεός θέλει να αγαπάμε τους γείτονές μας, ακόμη κι εκείνους που δεν μας φέρονται με καλοσύνη. Με τον να τους σκεφτόμαστε, να τους φερόμαστε με αγάπη και καλοσύνη, σπέρνουμε το Λόγο του Θεού.

Ένας ακόμα τρόπος να γίνουμε μάρτυρες του Θεού, είναι με αυτά που λέμε. (Πρόσθεσε φτυάρι 32.) Τα λόγια μας πρέπει πάντοτε να ευχαριστούν τον Κύριο Ιησού και να κάνουν τους φίλους μας να θέλουν να μάθουν περισσότερα για Εκείνον.

«Δεν φτάνει, όμως, μονάχα να φυτεύουμε σπόρους. Οι σπόροι χρειάζονται πότισμα, οι σπόροι χρειάζονται ζεστασιά. Όταν δίνουμε τη μαρτυρία μας για τον Κύριο Ιησού σε κάποιον και σπείρουμε το σπόρο του Λόγου στην καρδιά του, θα πρέπει να τον ποτίζουμε με την προσευχή μας. (Πρόσθεσε ποτιστήρι 33.) Έπειτα, καθώς ο Θεός θα λάμψει με την αγάπη Του και καθώς το Άγιο Πνεύμα θα ζεσταίνει το σπόρο της μαρτυρίας μας, ο Θεός θα βοηθήσει το σπόρο να μεγαλώσει και να φέρει καρπό». (Πρόσθεσε ήλιο 34.)

Ενώ ο παππούς μιλούσε, ο Τσάρλυ σκεφτόταν την ιεραποστολική του ευθύνη σαν χριστιανός που ήταν. Σκέφτηκε, ακόμα, και τον Τιμ τον Τρομερό. Αναρωτιέμαι αν ποτέ κανένας του έχει μιλήσει για τον Κύριο Ιησού, συλλογίστηκε ο Τσάρλυ. Ανατριχίλα διαπέρασε τον Τσάρλυ καθώς έφερε ξανά στο νου του αυτό που συνέβηκε πάνω στο βουνό. Δεν μου αρέσει η ιδέα να είμαι εγώ ο ιεραπόστολος που θα σπείρει το σπόρο πάνω στο Βουνό Σκιά, μονολόγησε.

Τον Τσάρλυ, όμως, τον περιμένει μια πραγματικά μεγάλη έκπληξη. Στο επόμενό μας μάθημα θα μάθουμε ποια είναι αυτή.

Εφαρμογή

Αυτά τα οποία ο Τσάρλυ έμαθε για τη σπορά του Λόγου του Θεού, είναι πολύ σημαντικό να τα θυμόμαστε κι εμείς. Από τη στιγμή που έχουμε δεχτεί τον Κύριο Ιησού στην καρδιά μας γίνεται και δική μας ευθύνη να μαρτυρούμε για Εκείνο και να σπέρνουμε το Λόγο του Θεού στις ζωές των γύρω μας.

Έχεις δεχτεί τον Ιησού Χριστό σαν Σωτήρα σου; Αν ναι, είσαι πιστός μάρτυρας για Εκείνον;